

Nieuwsbrief Vreemdelingenrecht en IPR nr. 1

9 januari 2009

Inhoud

- [Langdurig ingezetene derdelanders in EU kunnen naar België komen werken](#)
- [Technische weigeringen van asiel ingeperkt](#)
- [Gelijkschakeling tewerkstelling voor echtgenoten en samenwoners](#)
- [EHRM schorste uitwijzingen van Afghanen en Irakees](#)
- [Opgepast voor modelaanvragen voor regularisatie](#)
- [Bevoegdheid OCMW voor huurwaarborg vanuit asielopvang gewijzigd](#)
- [Kinderrechten ook in Grondwet](#)
- [Terugkeerrichtlijn moet omgezet zijn tegen 24 december 2010](#)
- [Aanbod Steunpunt Gezondheid & Vreemdelingenrecht](#)

1. Langdurig ingezetene derdelanders in EU kunnen naar België komen werken

Vanaf 1 januari 2009 krijgen niet-EU vreemdelingen die het statuut van langdurig ingezetene hebben bekomen in een andere EU lidstaat, meer mogelijkheden om in België te komen werken en wonen. Net als nieuwe EU-onderdanen, komen zij nu ook in aanmerking voor knelpuntberoepen. Na 12 maanden tewerkstelling in België komen zij in aanmerking voor alle beroepen.

Het statuut van "langdurig ingezetene derdelander" is gebaseerd op de Europese richtlijn 2003/109/EG. Op 8 september 2008 werd dat in de Belgische verblijfswetgeving geregeld. België moest echter niet alleen de verblijfswetgeving aanpassen, maar ook de arbeidskaartenreglementering. Dat is nu gebeurd via K.B. van 23 december 2008.

Niet-EU onderdanen die in een andere EU-lidstaat de status van langdurig ingezetene hebben bekomen, kunnen, onder bepaalde voorwaarden, een tweede verblijf in België bekomen. Zo kunnen zij onder meer naar België komen om te werken als werknemer. Zij moeten daarvoor wel in principe eerst een arbeidskaart bekomen, tenzij ze hiervan zijn vrijgesteld. Tot op heden konden zij echter alleen op grond van de algemene voorwaarden voor arbeidsmigranten een arbeidskaart B bekomen. Het K.B. van 23 december 2008 voorziet nu in ruimere tewerkstellingsmogelijkheden voor langdurig ingezetene derdelanders die als werknemer een tweede verblijf in België willen bekomen.

Meer informatie over de diverse verblijfsmogelijkheden: [de voorwaarden en de procedure om een tweede verblijf in België te bekomen](#).

De soepeler tewerkstelling van langdurig ingezetenen uit andere EU-lidstaten wordt ingevoerd in twee fasen:

Eerste fase vanaf 1/1/2009:

In de eerste fase die nu gestart is, krijgen niet-EU onderdanen die de status van langdurig ingezetene hebben bekomen in een andere EU-lidstaat, eerst alleen toegang tot knelpuntberoepen in België. Ze hebben wel nog steeds een arbeidskaart B met arbeidsvergunning nodig:

- eerst worden zij vrijgesteld van arbeidsmarktonderzoek indien zij in België een knelpuntberoep willen komen uitoefenen; daarvoor geldt een soepele procedure:
 - de aanvraag kan worden ingediend in België
 - er moet geen modelovereenkomst ondertekend worden
 - de arbeidsvergunning wordt binnen de vijf werkdagen door de bevoegde gewestelijke administratie afgeleverd
- na twaalf maanden gewerkt te hebben, zijn ze volledig vrijgesteld van arbeidsmarktonderzoek, voor alle beroepen.

Meer informatie over de aanvraagprocedure en een lijst van de betrokken knelpuntberoepen vind je [hier](#).

Tweede fase vanaf opheffing overgangsmaatregelen voor nieuwe EU-onderdanen:

Bovenstaande regeling inzake knelpuntberoepen, is enkel een overgangsmaatregel. Deze regeling zal slechts van kracht blijven zolang er ook overgangsmaatregelen bestaan voor de tewerkstelling van nieuwe EU-onderdanen. Na deze overgangperiode zullen vreemdelingen die de status van langdurig ingezetene hebben verkregen in een andere EU-lidstaat, vanaf hun eerste binnenkomst in België worden vrijgesteld van arbeidsmarktonderzoek, voor alle beroepen.

De overgangsmaatregelen voor de nieuw EU-lidstaten Bulgarije en Roemenië werden op 1 januari 2009 verlengd tot 31 december 2011. Behoudens vroegtijdige opheffing, zal deze tweede fase voor tewerkstelling van langdurig ingezetenen derdelanders dus pas op dat moment in werking treden.

Bron: [K.B. van 23 december 2008 tot wijziging van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers](#) (B.S. 29 december 2008, 68581).

2. Technische weigeringsgronden van asiel beperkt

Vanaf 8 januari 2009 worden enkele wijzigingen van de asielprocedure van kracht. Het gaat om een beperking van de "technische weigeringsgronden" van asielaanvragen, d.w.z. weigeringsgronden van asiel om andere redenen dan de grond van de zaak. De wijzigingen werden doorgevoerd via de Wet van 22 december 2008 houdende diverse bepalingen, die de Verblijfswet (Vw) wijzigt.

Weigering vluchtelingenstatus of weigering van subsidiaire beschermingsstatus door CGVS

In artikel 52 Vw werden een aantal technische weigeringsgronden van een asielaanvraag opgeheven.

De formele of technische redenen van weigering waren belangrijk in de oude asielprocedure met een ontvankelijkheidsfase. In het licht van de nieuwe procedure zijn deze grotendeels overbodig en in onbruik geraakt. Bovendien waren sommige weigeringsgronden niet in overeenstemming met de Europese Procedurerichtlijn (2005/83/EG). Daarom werden nu enkele technische of formele motieven die konden leiden tot de verwerping van de asielaanvraag, geschrapt.

Meer uitleg: [het verloop van de procedure en beslissingen door CGVS](#)

Onderzoek van de in overwegingname van de asielaanvraag door DVZ

DVZ kan beslissen om een asielaanvraag niet in overweging te nemen als de asielzoeker in het verleden reeds een asielaanvraag heeft ingediend in België, en voor de nieuwe aanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt (artikel 51/8, 1ste lid Vw). In artikel 51/8 werd nu een nieuw lid ingevoegd, waardoor de DVZ een nieuwe asielaanvraag voortaan in aanmerking moet nemen als de vorige asielaanvraag op bepaalde technische gronden geweigerd werd.

Meer uitleg: [de nog mogelijke weigeringsgronden om een asielaanvraag in overweging te nemen](#)

Bron: [Wet van 22 december 2008 houdende diverse bepalingen](#)

3. Gelijkschakeling tewerkstelling voor echtgenoten en samenwoners

Echtgenoten en samenwonende (geregistreerde) partners kregen al een tijd dezelfde rechten op gezinshereniging. Het arbeidskaartenbesluit (K.B. 9 juni 1999) werd echter nog niet aangepast aan deze wijzigingen in de verblijfswetgeving. Via een omzendbrief laat federaal Minister van Werk Milquet nu weten dat samenwoners onder dezelfde voorwaarden als echtgenoten kunnen werken.

In de omzendbrief van 17 december 2008 wordt het begrip "echtgenoot" van het arbeidskaartenbesluit uitgebreid. Naar analogie met wat in de verblijfswetgeving wordt bepaald, dient voortaan onder het begrip "echtgenoot" te worden begrepen:

- de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België (overeenkomstig artikel 10 §1, 4° en artikel 40bis §2, eerste lid, 1° Verblijfswet);
- de vreemdelingen waarmee men een wettelijk geregistreerd partnerschap heeft afgesloten in het kader van een duurzame en stabiele relatie (overeenkomstig artikel 10 §1, 5° en artikel 40bis §2, eerste lid, 2° Verblijfswet).

Dit wil zeggen dat de regels voor arbeidskaarten die gelden voor echtgenoten nu ook toegepast worden op samenwoners:

- Voor gezinsherenigingen art. 40bis en 40ter Verblijfswet gaat het om vrijstellingen van arbeidsvergunning (art. 2, 1° en 2° K.B.), arbeidskaart B (art. 9, 16° en 17° K.B.) en arbeidskaart C (art. 17, 7° K.B.).
- Voor gezinsherenigingen art. 10 Verblijfswet gaat het om arbeidskaart B (art. 9, 16°-17°), arbeidskaart C (art. 17, 5° en 8°) en arbeidskaart A (art. 16 K.B.).

De omzendbrief is een interpretatie van het arbeidskaartenbesluit. Die reglementering moet best nog formeel aangepast worden. Ook enkele andere wijzigingen van de Verblijfswet moeten nog steeds verwerkt worden.

Bron: [Omsendbrief van 17 december 2008](#) betreffende de interpretatie van het Koninklijk Besluit van 9 juni 1999 houdende de uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers

4. EHRM schorste uitwijzingen van Afghanen en Irakees

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens schorste recent enkele uitwijzingen door middel van een voorlopige maatregel. Het EHRM kan voorlopige maatregelen (interim measures) nemen op basis van artikel 39 van zijn Procedurereglement.

Op 17 november 2008 beval het EHRM op basis van artikel 39 van zijn Procedurereglement voorlopige maatregelen tegen Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk. Elf Afghaanse onderdanen hadden het Hof hierom verzocht. Ze waren van hun vrijheid beroofd met het oog op hun verwijdering van het grondgebied en terugleiding naar Afghanistan. Volgens de verzoekers zouden Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk hiermee het verbod op foltering en onmenselijke of vernederende behandeling (art. 3 EVRM), schenden. Ze zouden bij hun terugleiding naar Afghanistan immers een reëel risico lopen op foltering of op mishandeling door de Taliban. De verzoekers haalden ook de schending aan van artikel 4 van het Vierde Protocol, dat collectieve uitwijzing verbiedt. Gezien de situatie in Afghanistan en het bewind van de Taliban achtte het Hof het noodzakelijk, in het belang van de partijen en om een goede rechtsgang te waarborgen, dat de elf betrokkenen niet werden teruggeleid naar Afghanistan.

Op 29 oktober 2008 schorste het Hof, eveneens op basis van artikel 39 van het Procedurereglement, het uitwijzingsbevel dat België uitvaardigde aan een Irakees asielzoeker die in toepassing van de Dublinverordening was uitgewezen naar Griekenland. Het Hof deed dit opnieuw in het belang van de partijen en om de goede rechtsgang voor het Hof te waarborgen. De schorsing werd bevolen tot de Raad van State een uitspraak zou doen over het cassatieberoep dat de verzoeker had ingediend tegen het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In september beval het EHRM tegen België al twee schorsingen in gelijkaardige dossiers.

Een voorlopige maatregel op basis van artikel 39 van het Procedurereglement van het EHRM zegt niets over de beoordeling ten gronde, maar geeft wel aan dat het Hof een mogelijke schending van het EVRM ernstig neemt.

Bron ivm Afghanen: [Persbericht EHRM 18/11/2008](#)

5. Opgepast voor modelaanvragen voor regularisatie

Er circuleren momenteel modellen van aanvragen tot regularisatie (machtiging tot verblijf artikel 9bis Verblijfwet) die zich beroepen op het regeerakkoord maar die juridisch niet in orde zijn. Een type model waarbij enkel standaardzinnen aangekruist worden en waarbij geen verdere uitleg wordt gegeven over de eigen situatie beantwoordt niet aan de vereisten van de wet en heeft normaal gezien geen kans op slagen. Wie echt regularisatie wil aanvragen zoekt best een professionele sociaal-juridische begeleiding.

Het is niet verboden om te verwijzen naar de inhoud van het regeerakkoord, maar:

- het regeerakkoord heeft geen juridisch bindende waarde
- de door de wet vereiste buitengewone omstandigheden moeten duidelijk vermeld en gemotiveerd worden
- de aangehaalde argumenten moeten gepersonaliseerd zijn en moeten gestaafd worden met persoonlijke gegevens
- argumenten die afgewezen werden of worden, mogen niet opnieuw ingediend worden
- ...

Het indienen en motiveren van een verzoekschrift voor regularisatie kan best professioneel gebeuren. Dat kan:

- via een advocaat (zoek een advocaat op www.advocaat.be met voorkeurmaterie vreemdelingenrecht): dat kan pro-deo (gratis)
- of via begeleiding door een professionele sociaal-juridische dienst (zie [adressen rechtshulp](#)): deze diensten werken gratis

[Meer info over regularisatie](#)

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

6. Bevoegdheid OCMW voor huurwaarborg vanuit asielopvang gewijzigd

Vanaf 8 januari 2009 geldt een nieuwe OCMW-regel om te bepalen welk OCMW bevoegd is om een huurwaarborg te betalen voor personen die een asielopvangstructuur verlaten. De nieuwe regel geldt ondermeer voor erkende vluchtelingen, subsidiair beschermde, geregulariseerde of begunstigde van de opvang waarvoor de code 207 niet werd toegekend of werd opgeheven.

In artikel 2 van de wet van 2 april 1965 werd op 22/12/2008 een nieuwe paragraaf 8 ingevoegd: bij het verlaten van een materiële opvangstructuur in de zin van de Opvangwet van 12/1/2007 is het OCMW van de gemeente waar de nieuwe woonst zich bevindt en waarvoor de betrokkene een huurwaarborg vraagt, bevoegd om deze hulp te verlenen.

De wijziging is enkel van toepassing indien het gaat om iemand die nog in een opvangstructuur verblijft, maar deze gaat verlaten.

Voorbeeld: X woont in Kortrijk en kreeg het statuut van vluchteling. Hij verblijft nog in de opvang en vindt intussen een woning in Brussel waarvoor hij een huurwaarborg moet betalen:

- Voor 8 januari 2009 moest eender welke aanvraag tot steun worden ingediend bij het OCMW van Kortrijk. Eens betrokkene in Brussel woonde werd het gehele dossier overgemaakt aan het OCMW van Brussel.
- Sinds 8 januari 2009 moet de aanvraag tot huurwaarborg worden ingediend bij het OCMW van Brussel. Voor de overige vormen van steun (financiële en andere) blijft de algemene regeling gelden en is bevoegd het OCMW van de gewoonlijke verblijfplaats. In het voorbeeld is dat Kortrijk zolang X daar woont, en Brussel zodra X verhuist is.
- Indien X daarentegen de opvangstructuur verlaten heeft, tijdelijk in Gent bij een vriend gaat wonen, en vervolgens een nieuwe woonst vindt in Brussel, dan moet de aanvraag tot huurwaarborg worden ingediend bij het OCMW van Gent. X verblijft op dat ogenblik niet meer in een opvangstructuur en de algemene bevoegdheidsregel is van toepassing.

Deze wetswijziging verandert niets aan de verplichtingen die rusten op OCMW's in geval van bevoegdheidsconflicten. Indien een OCMW waar een aanvraag tot steun werd ingediend meent dat het niet bevoegd is voor de behandeling van een steunaanvraag moet het:

- een ontvangstbewijs bezorgen van de aanvraag
- binnen de 5 kalenderdagen de aanvraag doorsturen naar het bevoegd OCMW schriftelijk meedelen aan welk ander centrum het de aanvraag doorstuurt.

Bron: wijziging van artikel 2 van de wet van 2 april 1965 inzake het ten laste nemen van de steun verleend door de OCMW's door de [Wet houdende diverse bepalingen \(I\)1 van 22 december 2008](#), B.S. 29 december 2008

Speciale groep: schrapping code 207 bij langdurige asielpcedure

De nieuwe regel geldt ook voor de personen met lange asielpcedure die sinds eind november 2008 45 of 60 dagen tijd kregen om de materiële opvang te verlaten en om privé-huisvesting te vinden. Dat was een eenmalige maatregel voor een specifieke doelgroep: zie VMC Nieuwsbrief 2008 nr. 18. Deze speciale groep blijft ingeschreven in het wachtregister, maar de code 207 (toewijzing aan de opvangstructuur) wordt geschrapt en zij moeten tegen midden of eind januari 2009 de opvangstructuur verlaten. Zij komen ook in aanmerking voor een installatiepremie. Voor deze groep zijn de bevoegdheden van de OCMW's verdeeld als volgt:

- als betrokkene een woning vindt in de gemeente van de opvangplaats, kan het OCMW van die gemeente een installatiepremie betalen, die federaal wordt terugbetaald (zie VMC [Nieuwsbrief 2008 nr. 19](#))
- als betrokkene een woning vindt in een andere gemeente dan die van de opvangplaats is er geen recht op terugbetaling van een installatiepremie (zie VMC [Nieuwsbrief 2008 nr. 19](#))

- de huurwaarborg voor de woning kan sowieso worden betaald door het OCMW van de gemeente waar de nieuwe woning ligt
- de verdere financiële steunverlening is een bevoegdheid van het OCMW van de gemeente waar betrokkene gaat wonen (de nieuwe woonplaats moet in het wachtregister worden ingeschreven bij codes 020/001) (zie VMC [Nieuwsbrief 2008 nr. 19](#))

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen en Vlaams Minderhedencentrum

7. Kinderrechten ook in Grondwet

In artikel 22bis van de Belgische Grondwet werden een aantal belangrijke kinderrechten verankerd. Voortaan is ook de Grondwet een rechtsbron van deze kinderrechten, naast het Kinderrechtenverdrag (IVRK). Deze rechten zijn belangrijk, ook voor het nemen van beslissingen aangaande het verblijfsrecht van kinderen.

- Ieder kind heeft het recht zijn mening te uiten in alle aangelegenheden die het aangaan; met zijn mening wordt rekening gehouden volgens zijn leeftijd en onderscheidingsvermogen.
- Ieder kind heeft recht op maatregelen en diensten die zijn ontwikkeling bevorderen.
- Het belang van het kind is de eerste overweging bij elke beslissing die het kind aangaat.

Bron: [Wijziging aan de Grondwet van 22 december 2008](#), B.S. 29 december 2008

Bericht van Antwerps Minderhedencentrum De Acht

8. Terugkeerrichtlijn moet omgezet zijn tegen 24 december 2010

De Europese Terugkeerrichtlijn is een feit. De maximumtermijn van 18 maanden voor opsluiting werd behouden. Ook kinderen kunnen volgens de EU opgesloten worden. De EU lidstaten moeten alleen de minimumnormen van de richtlijn verplicht omzetten, tegen 24 december 2010. Het Belgische vreemdelingenrecht voldoet al aan de meeste minimumnormen.

De EU werkt verder aan het uitwerken van gemeenschappelijke regels rond asiel en migratie. De allernieuwste richtlijn is de Terugkeerrichtlijn. Die bepaalt gemeenschappelijke regels voor terugkeer, uitwijzing, gebruik van dwang, opsluiting ("inbewaringstelling") en inreisverboden voor niet EU'ers die illegaal in een lidstaat verblijven.

De Terugkeerrichtlijn is niet van toepassing op EU burgers en hun gezinsleden (ongeacht de eigen

nationaliteit).

Zoals iedere richtlijn moet ook de Terugkeerrichtlijn omgezet worden in de verschillende nationale wetgevingen, ten laatste tegen 24 december 2010 (1 bepaling inzake gratis rechtsbijstand tegen 24 december 2011). Lidstaten behouden een zekere beoordelingsmarge, en kunnen steeds gunstiger regels aannemen of behouden, zo lang die maar niet in strijd zijn met de minimumnormen van de richtlijn.

Verschiedende organisaties protesteerden vorig jaar tegen (het voorstel tot) Terugkeerrichtlijn. Ze protesteerden vooral tegen de lange maximumtermijn voor opsluiting (mogelijk tot 18 maanden) en tegen de mogelijkheid tot opsluiting van (gezinnen met) kinderen. Ook het inreisverbod van minimum 5 jaar dat een lidstaat kan opleggen, stootte op heel wat protest. De Terugkeerrichtlijn kreeg de naam "richtlijn van de schaamte". Deze bepalingen bleven echter behouden.

Bron: [Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven](#), PB L 348 van 24 december 2008, p 98.

Bericht van Antwerps Minderhedencentrum De Acht

9. Aanbod Steunpunt Gezondheid & Vreemdelingenrecht

Het nieuwe Steunpunt Gezondheid & Vreemdelingenrecht van het Vlaams Minderhedencentrum maakte onlangs haar aanbod bekend via een [folder](#).

Het Steunpunt is vragende partij om [vormingen](#) te komen geven in Vlaanderen, behalve in het werkingsgebied van de vzw Medimmigrant (Brussels Hoofdstedelijk Gewest), het Oriëntatiepunt Gezondheidszorg (provincie Oost-Vlaanderen) en Ondersteuningspunt Medische Zorg (Grootstad Antwerpen).

In samenwerking met bovenstaande organisaties zal het Steunpunt Gezondheid & Vreemdelingenrecht een "Medische nieuwsbrief vreemdelingen" uitgeven. Deze elektronische nieuwsbrief verschijnt 3 à 4 keer per jaar.

Om u te abonneren op deze gratis nieuwsbrief of een vorming aan te vragen volstaat het een mail te verzenden naar ellen.druyts@vmc.be.

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

